

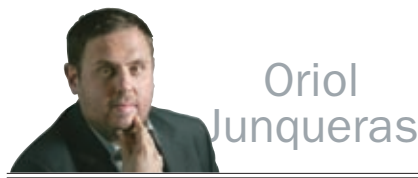
Declaració de sobirania

La situació que viu el país és excepcional. D'una banda, estem immersos en una crisi econòmica duríssima que aboca 885.000 catalans a l'atur i més de 300.000 a no tenir cap mena d'ingrés. I, a la vegada, vivim un procés històric que per primera vegada ens ha de permetre exercir el dret a decidir, perquè els ciutadans de Catalunya escullin si volen esdevenir un nou estat d'Europa.

En aquest sentit, la Declaració de Sobirania aprovada al Parlament de Catalunya el passat 23 de gener representa un primer pas essencial per avançar cap a la independència. En el fons, el que el Parlament de Catalunya va aprovar amb una sòlida majoria és que la voluntat democràtica dels ciutadans de Catalunya està per damunt de tot i que, per tant, el futur l'escollirem a partir del que decideixin els ciutadans, més enllà del que diguin el govern espanyol, la Constitució espanyola, el Tribunal Suprem o el Tribunal Constitucional.

Aquesta, per tant, no és una legislatura convencional, sinó excepcional, tant per les dificultats que cal superar com per la magnitud i la rellevància dels reptes que ens hem plantejat com a país. I perquè sigui així, necessitem que el govern prepari el país a fi que, de forma coordinada amb el Parlament, puguem fer el pas cap a la independència mitjançant la dotació estratègica de les estructures d'estat necessàries per encarar la transició amb seguretat i confiança, com són la Hisenda pròpia o el Banc públic.

I tot plegat, mentre fem el màxim esforç per acabar o minimitzar les retallades pressupostàries que tants efectes negatius tenen en el benestar de les nostres famílies, en l'educació dels nostres fills i en la salut dels nostres conciutadans. Unes retallades que, d'altra banda, no existirien si l'Estat espanyol no imposés un dèficit fiscal que cada any s'endú de Catalunya gairebé la meitat dels impostos que paguem els catalans (uns 16.000 M€) i que mai no són reinvertits al nostre país. Que també s'acabarien si el Govern espanyol pagués tan sols la meitat del deute de 8.000 M€ que té amb Catalunya, per llei i que fins i tot ha estat pressupostat. I,

Oriol Junqueras

Historiador

alternativament, que tampoc existirien si el govern espanyol, en lloc d'aplicar-nos un límit de dèficit del 0,7%, injust, inútil i ineficax, deixés que el relaxament de les condicions de dèficit que imposa la UE a l'estat també arribés a les comunitats autònomes, que són qui es fan càrrec dels serveis bàsics dels ciutadans, sanitat, educació i serveis socials. Tan sols fixant un dèficit del 2,1%, la Generalitat no hauria d'aplicar cap retallada.

Oriol Junqueras, el president Artur Mas i Joan Herrera, una vegada aprovada la declaració per la consulta.

Per això és fonamental que aquest govern s'expliqui amb claredat, que faci una gran tasca de comunicació perquè els ciutadans sàpiguen el perquè de les coses, les alternatives que tenim i els objectius que ens hem marcat. Cada dia, sense excepció, aquest govern ha d'explicar que Catalunya genera amb el seu esforç els recursos suficients per a finançar les seves despeses (sanitat, educació, serveis socials, etc.) però que

aquests recursos se'ls queda l'Estat espanyol. Cada dia, sense excepció, aquest govern ha d'explicar que l'Estat espanyol no paga els deutes que té amb Catalunya, i que si tan sols en pagués la meitat, no hauríem de fer cap retallada. Cada dia, sense excepció, aquest govern ha d'explicar que si el govern espanyol no ens imposés un sostre de dèficit tan injust, inútil i ineficax, no caldria fer cap retallada en el pressupost. I de la mateixa manera que ho explica a Catalunya, també ho ha de fer a la resta del món.

Liderar vol dir saber què s'ha de fer i saber cap on cal conduir el país, però també, i potser sobretot, vol dir saber explicar, saber comunicar les raons, els motius i els arguments que ho justifiquen.

Perquè sabem que el nou govern haurà de saber combatre la constant violació de competències i la manca de recursos, derivada de l'asfíxia del govern de l'estat. Una tasca ingent que requerirà

grans dosis d'audàcia, determinació i coratge. Així mateix, ens cal un govern que sàpiga mantenir Catalunya com un sol poble, que preservi la cohesió social. Un govern que ha de saber estar al costat de la gent i plantar cara per exigir que no hi hagi més retallades. Serà dur. Serà complicat, però com va dir el president nord-americà Franklin D. Roosevelt, "de l'única cosa que hem de tenir por és de la nostra pròpia por".